

چکیده

ارتباط بین عشق و رابطه زناشویی به رغم به هم پیوستگی شان، هنوز به درستی روشن نیست. این مساله که برخی افراد روابط زناشویی را بدون هیچ عشق یا صمیمیتی تجربه می کنند. این پژوهش با هدف تعیین رابطه تنظیم هیجانی، راهبردهای مقابله با استرس و تکانشگری با صمیمیت زناشویی زوجین پرستار انجام گرفت. روش پژوهش حاضر توصیفی همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش کلیه پرستاران شهر رشت که در سال ۱۳۹۴-۹۵ مشغول به کار بودند. به روش نمونه گیری تصادفی و براساس جدول مورگان تعداد ۳۰۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. در این پژوهش برای گردآوری داده ها از پرسشنامه های تنظیم هیجانی گراتز، راهبردهای مقابله با استرس اندلر و پارکر، تکانشگری بارات و صمیمیت زناشویی با گاروزی استفاده شده است. برای آزمون فرضیه های پژوهش، از آزمون های آماری پارامتریک همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چند گانه استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که مقادیر همبستگی بین رابطه تنظیم هیجانی، راهبردهای مقابله با استرس و تکانشگری با صمیمیت زناشویی زوجین از نظر آماری معنی دار است ($p < 0/01$). همچنین نتایج فرضیه های فرعی نشان داد بین تنظیم هیجانی با صمیمیت زناشویی زوجین رابطه وجود دارد. بین راهبردهای مقابله همسران با استرس با صمیمیت زناشویی زوجین رابطه وجود دارد. بین تکانشگری با صمیمیت زناشویی زوجین رابطه وجود دارد ($p < 0/01$). با توجه به نتایج پژوهش می توان نتیجه گرفت هیجان، راهبردهای مقابله با استرس و تکانشگری در پیش بینی صمیمیت زناشویی کاملاً موثر است.

کلیدواژه: تنظیم هیجانی، راهبردهای مقابله با استرس، تکانشگری، صمیمیت زناشویی.